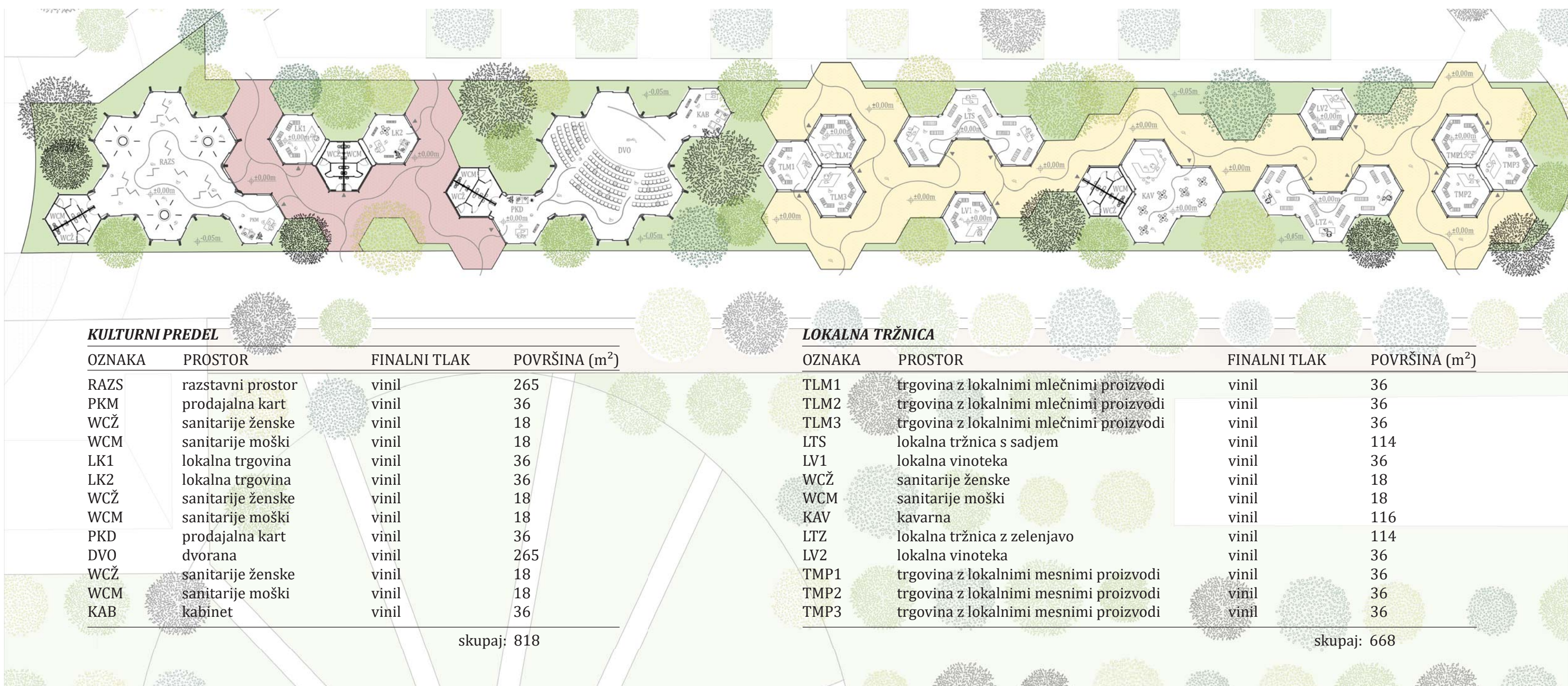

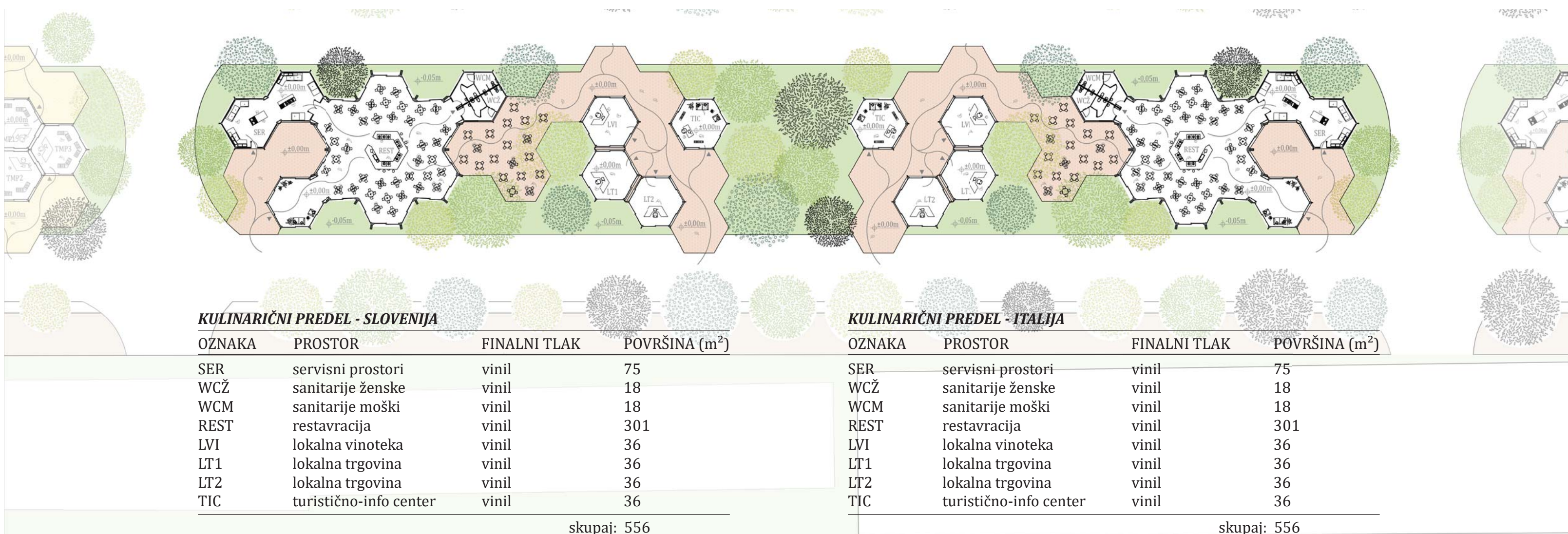
Situacija ureditve območja, programska zasnova in karakteristična fasada

M 1:1000

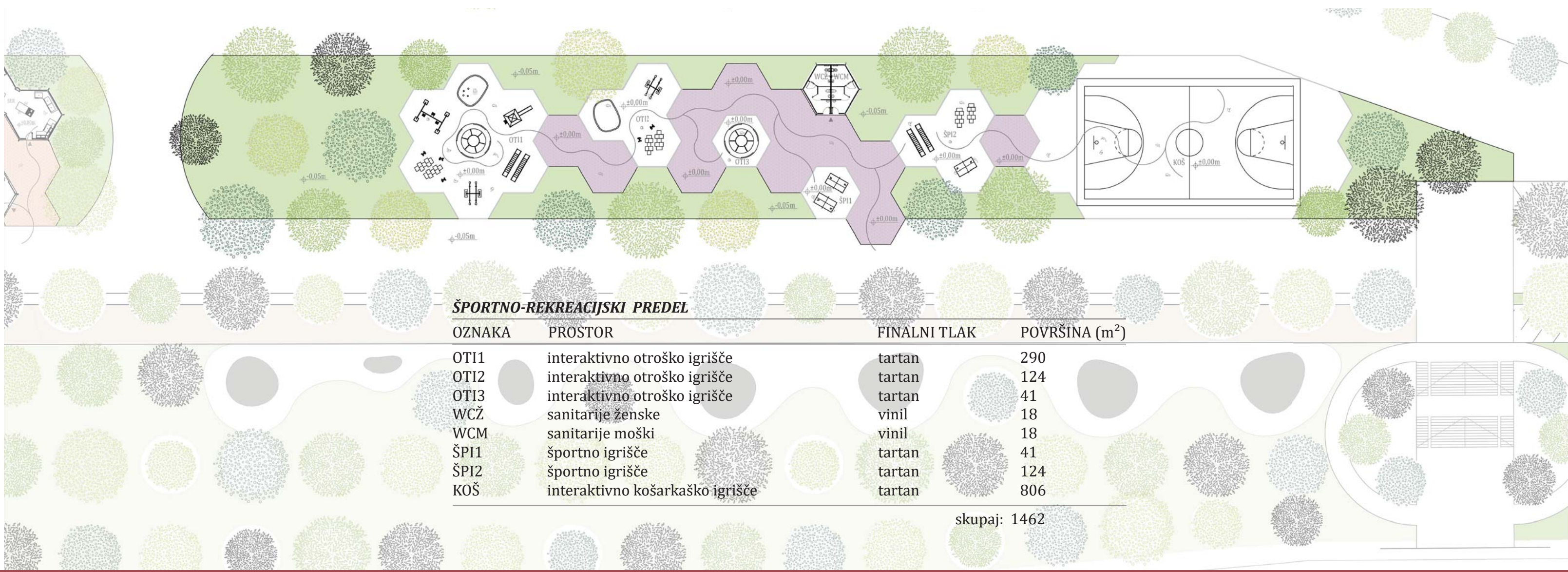
Tloris kulturnega predela in lokalne tržnice

M 1:500

Tloris kulinaričnega predela

M 1:500

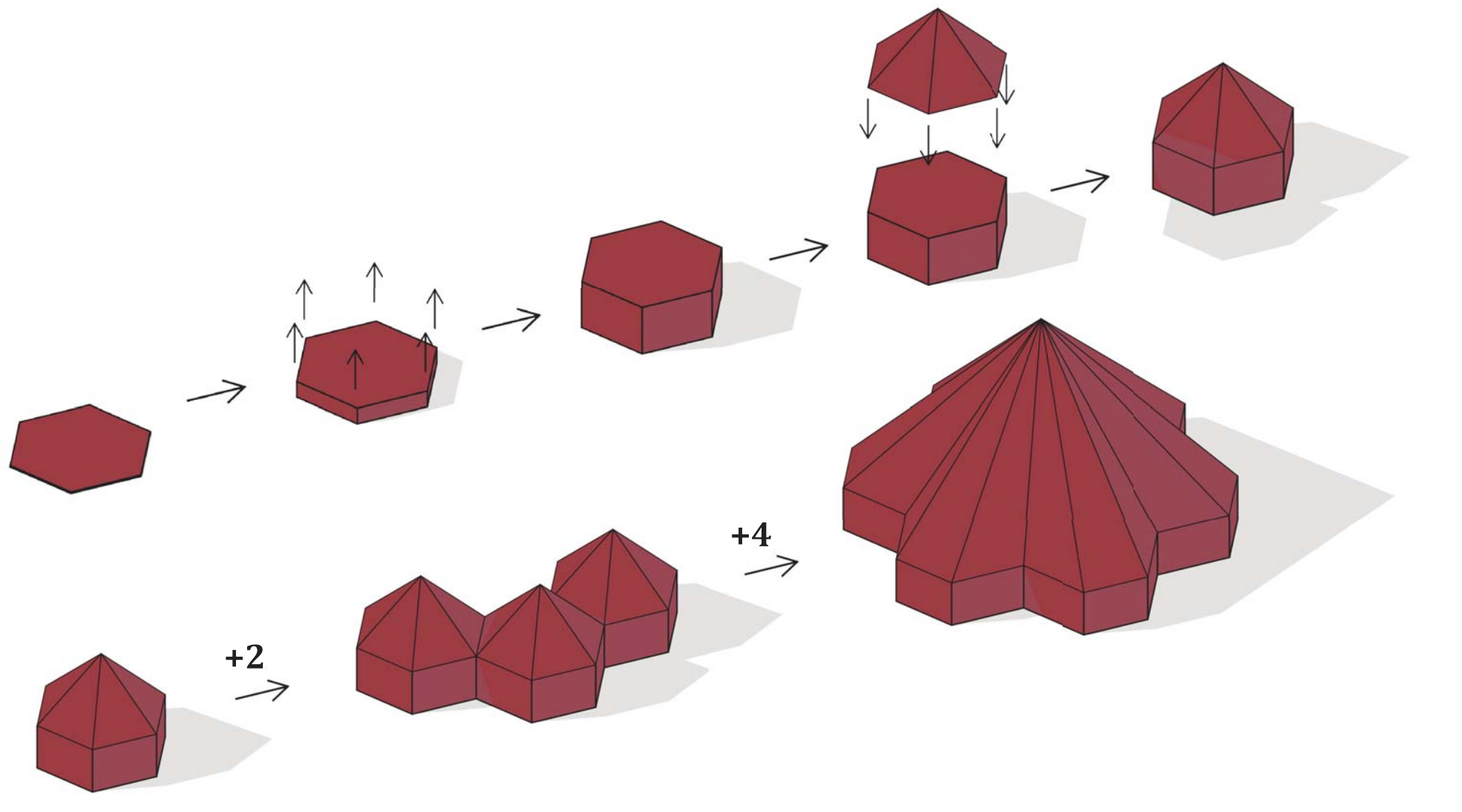
Tloris športno-rekreacijskega predela

M 1:500

K rešitvi problematike sem pristopila tako, da sem najprej predvidela ureditev prostora v parkovno površino in tako ustvarila zeleni otok med obema mestoma. Ker sem s tem mestu povezala v soseski, predstavlja skupni »boulevard« zeleno srce obeh mest. Znotraj te zelenega avenije sem predvidela postavitev steklenih paviljonov šestkotne in cvetlične oblike, ki zaradi svoje drugačnosti izstopajo v tem prostoru. Znotraj paviljonov sem predvidela bogat program namenjen potrebam Evropske prestolnice kulture in lokalne skupnosti, kar daje mojemu boulevardu posebno identiteto ter pomen v prostoru. Da ima sama postavitev paviljonov smiselno logiko, sem le te razdelila na tematska območja (kulturni predel, tržnica, kulinarčni predel, šport in rekreacija). Območja sem nanizala vzdolž Kolodvorske poti, ki mi služi kot hrbenica strukture, ki napaja in povezuje programe v celoto. Z dodatnim programom znotraj paviljonov in ureditvijo neatraktivnega območja v park, sem ustvarila prostor za medgeneracijsko in medkulturno druženje.

Projekt se v ožji prostor vpenja tako, da se od njega razlikuje. Znotraj zelenega parka, ki sem ga predvidela, med sicer pretežno stanovanjsko gradnjo na italijanski strani in območjem centralnih storitev na slovenski strani, sem postavila izstopajoče steklene paviljone. Ti so šestkotne in cvetlične oblike, prav zaradi tega pa izstopajo iz lokalne tipologije gradnje na ožjem območju. Pri zasnovi projekta sem se namreč odločila, da ne bom sledila lokalni tipologiji gradnje zaradi različnih smeri grajenega tkiva, katerim se je bilo težko prilagoditi. Zato sem se odločila za novo drugačno obliko, katera je lahko samostojna ali pa se po potrebi združi in tako postane del enotnega zelenega pasu – boulevarda. Tako bi temu prostoru dala svojo lastno skupno identiteto, ki bi združevala obe mesti v prihodnost. Začasnost objektov omogoča eksperimentiranje z obliko. Tako bi odziv uporabnikov in obiskovalcev podal odgovore na to, ali je objekt sprejet v prostor kot nova dodana vrednost in ali bo tu ostal tudi v prihodnosti.

Shematski prikaz uporabe šestkotnika kot osnovnega gradnika moje arhitekture

Z realizacijo projekta bo mesto pridobilo urejeno zeleno površino. Nastalo bo urbanistično urejeno okolje, ki bo združevalo ljudi ob kulturni prireditvi, druženju v parku ali le kakšni kavici. Iz mesta, ki je bilo degradirano in se ljudje niso zadrževali bo nastalo glavno mesto druženja v mestu. Na tej lokaciji se bodo prepletale kulture, združevale različne generacije in povezovali mesti med seboj. Z bogato gastronomsko, kulturno in športno ponudbo bo ta predel mesta zaživel in obogatil kvaliteto življenja na temu področju. Menim, da projekt uspešno zajema osnovna načela in opredelitve, ki jih narekuje Evropska prestolnica kulture, saj je postavitev paviljonov zamišljena kot začasen poseg, z možnostjo nadaljnje uporabe v prihodnosti. Kljub temu menim, da bodo tako domačini kot turisti projekt dobro sprejeli, saj je program zastavljen tudi glede na dejanske potrebe prostora in lokalne skupnosti. Kajti paviljoni bodo z kulturno, kulinarčno in povezovalno tematiko vse tisto, kar primanjkuje trenutno na tem območju. Hkrati so fleksibilni in se lahko adaptirajo po potrebi za kakšne druge dogodke. Glede na našeto menim, da bi se moja intervencija lepo vključila v vsakdanji ritem življenja lokalnega prebivalstva in ima zaradi tega velik potencial trajne uporabe.

Poleg ureditve trenutno degradiranega območja v urejen zeleni »boulevard«, sem za ta prostor predvidela začasno arhitekturo v obliki raznolikih paviljonov, ki bi zagotavljali potrebe Evropske prestolnice kulture. Poleg tega lahko po potrebi dodam nove objekte ali pa le te odstranim. Tako z igro dodajanja in odvzemanja volumnov ustvarjam fleksibilen in vedno zanimiv prostor. Del projekta, ki predvideva postavitev paviljonov posebnih oblik, sem si zamislila po zgledu svetovnih razstav EXPO. V času razstav namreč postavijočasne paviljone - arhitekture, ki so v veliko primerih ostale stalnica v prostoru, kot spomin na ta dogodek. S postavitvijo svojih posebnih paviljonov bi ovekovečila posebno priložnost in čas, ki je doletela Gorico in Novo Gorico s predsedovanje evropske prestolnice kulture. Celotno prireditev tako povzdignem na višji nivo in ustvarim nekakšno razstavo s posebnimi paviljoni, ki ponujajo pestro in raznoliko programsko ponudbo.

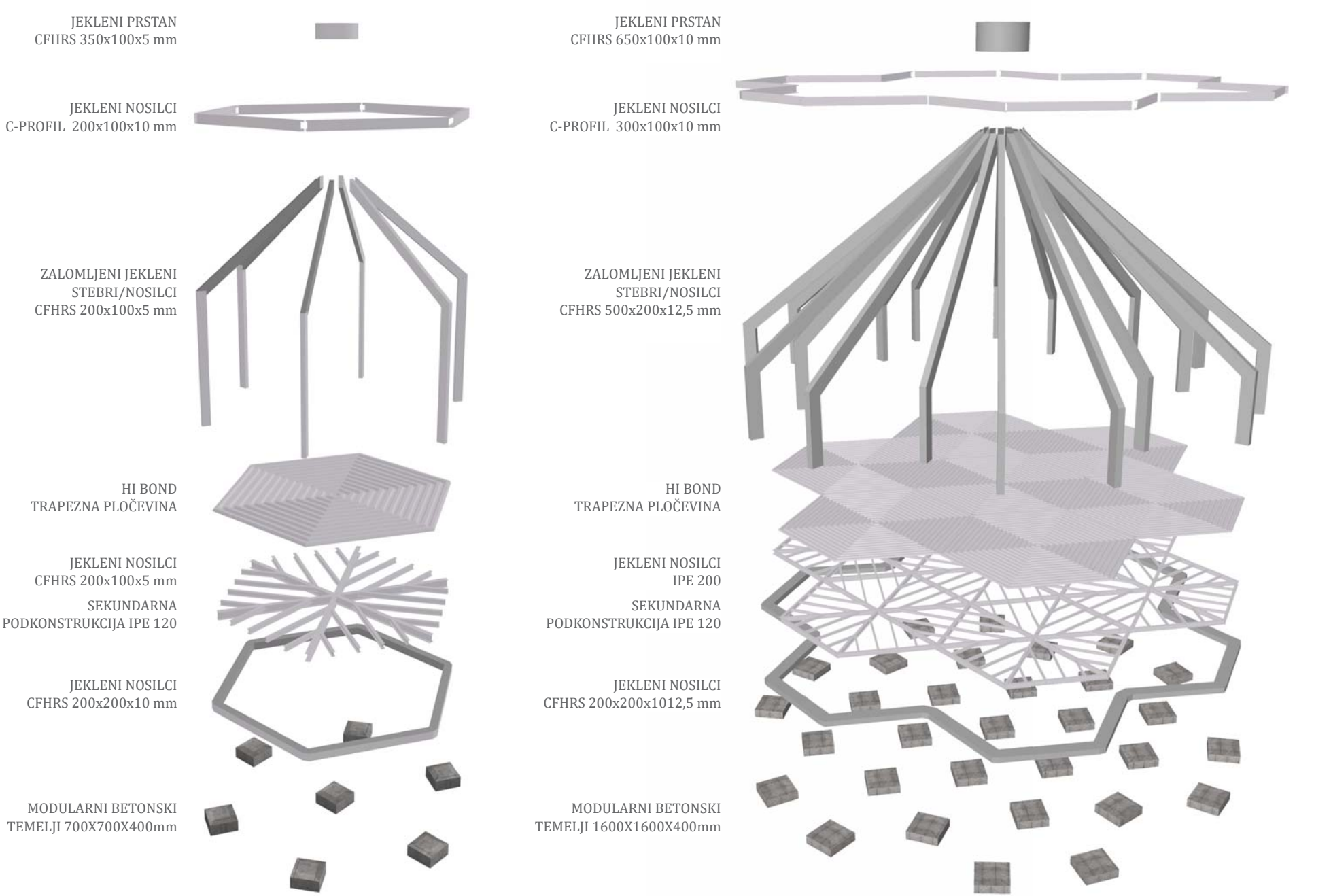

Diagram sestave konstrukcije malega in velikega paviljona

Konstrukcija steklenih paviljonov je v celoti jeklena, sestavljena iz zalomljenih stebrov/nosilcev CFHRS 200 x 100 x 5 mm in horizontalnega nosilca C-profila 200 x 100 x 10 mm, ki se nadaljuje po celotnem obodu šestkotnega paviljona. Na vrhu strehe so zalomljeni stebri med seboj povezani z okroglo oblikovanim varjenim jeklenim prstanom s profilom CFHRS 350 x 100 x 5 mm. Celotna konstrukcija sloni na nosilcih CFHRS 200 x 200 x 10 mm, ki potekajo po obodu konstrukcije in se med seboj povezujejo v šestkotnik. Skrajne točke so v podu povezane še z dodatnimi nosilci, ki merijo 200 x 100 x 5 mm in pomagajo pri nošenju poda paviljona. Ta je sestavljen iz trapezne pločevine HI BOND, toplotne in hidro izolacije in OSB-plošč, ki jih prekriva vinil. Celoten paviljon se preko jeklenih nog z vijaki pritrdi na prenosne modularne betonske temelje, ki merijo 700 x 700 x 400 mm. Konstrukcija je zasnovana tako, da je lahko prenosna in hitro sestavljiva na mestu samem.

Pri večjem paviljonu gre za enak sistem konstrukcije, le da so dimenzije stebrov, nosilcev in temeljev posledično večje. Tako imamo tam zalomljene stebre/nosilce CFHRS 500 x 200 x 12,5 mm, C-profil 300 x 100 x 10 mm, jekleni prstan CFHRS 650 x 100 x 10 mm. Celotna konstrukcija sloni na nosilcih CFHRS 200 x 200 x 12,5 mm, ki potekajo po obodu konstrukcije. Skrajne točke so v podu povezane še z dodatnimi nosilci IPE 200, ki skupaj s sekundarno podkonstrukcijo IPE 120 pomagajo pri nošenju trapezne pločevine HI BOND. Modularni temelji merijo 1600 x 1600 x 400 mm.

Odvodnjavanje poteka skozi širok žleb dimenzij 20 x 30 cm, ki se vertikalno povezuje z odvodnimi kanali, ki potekajo ob stebrih in so zakriti s pločevino, ki se ovija okrog vseh stebrov.